MASARYKOVA UNIVERZITA
FAKULTA SOCIÁLNÍCH STUDIÍ
KATEDRA POLITOLOGIE

POSUDEK OPONENTKY BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autorka práce: Vendula Nekudová
Vedoucí práce: Mgr. Otto Eibl, Ph.D.
Oponentka: Mgr. et Mgr. Alena Macková

Název práce: Nástroje politického marketingu v kampani České pirátské strany

Vendula Nekudová si za téma své bakalářské práce vybrala analýzu komunikace České pirátské strany na online sociálních sítích před předčasnými volbami, proto může být samotný název práce mírně zavádějící. Témata mapování určitých aspektů kampaní jsou mezi studenty a studentkami populární a nová média zajímavá nejen onou „novostí", ale zejména snadnějším přístupem k datům určených typicky pro obsahovou analýzu. Bohužel tyto práce někdy zůstávají „na půli cesty", což je případ i této bakalářské práce.

Autorka si v práci klade dva základní cíle. Jedním je identifikování toho, jaké nástroje online sociálních ČPS používala, druhým je zjištění komunikovaného obsahu. To co, pak chybí je zdůvodnění toho, proč by nás to vlastně mělo zajímat. Namísto toho v úvodu narazíme na zkratkovitý exkurz do historie užívání nových médií v kampaních v USA. Nevysvětluje, proč je pro nás zajímavá zrovna případová studie ČPS. Zdůvodnění chybí nejen u výběru strany, ale i sledovaných kanálů. Jediné zdůvodnění, které v práci nalezneme, je pak:
„Autorka práce považuje za zajímavé zmapovat komunikační strategii strany, která funguje bez podpory politických marketérů a jejíž obsah tak tvoří nejen jednotliví členové, ale i sympatizanti sami." (s. 3)
Na toto tvrzení pak ovšem bezprostředně navazuje teoretická část, kde se věnuje politickému marketingu.

Proto bych autorku poprosila o jasné objasnění výběru strany i sledovaných sítí.

Ačkoliv se autorka evidentně snažila o propojování teorie a empirie, text je i přesto místy nefunkční. Částečně i z toho důvodu, že diplomantka nenastiňuje, na co se bude zaměřovat, jak bude teoretická část (nebo celá práce) strukturována a proč. Zcela nepochopitelná je pak pro mě její poslední podkapitola 2.3 Přehled prací zaměřených na stranickou komunikaci on-line, která je neúplným přehledem textů, které se v českém prostředí novým médiím v kampaních věnovaly. Bohužel jen přehledem, protože nám o stavu on-line komunikace politických aktérů v ČR neříká vůbec nic. Zahraničním výzkumům se nevěnuje vůbec.
Co se týče výzkumných otázek a metody, některé body by si zasloužily hlubší vyjasnění. Například autorka operacionalizuje „formu" a „obsah", ale není mi jasné, co myslí funkcemi Facebooku - má autorka funkcemi na mysli onu formu (zároveň někdy píše o nástrojích)? Volba metody obsahové analýzy je zcela logická a pochopitelná. V samotné analytické části se nakonec autorka z velké části věnuje spíše kvalitativní obsahové analýze než kvantitativní, když si vybírá jednotlivé příspěvky a analyzuje je. Limitující je v tomto případě samotný počet analyzovaných příspěvků a také to, že, jak

přiznává autorka, některá data neměla k dispozici. Část dat, se kterými pak autorka pracuje, jsou sekundární (nepochopitelné je to u schématu 2, kde mohla autorka data získat sama).
Úvaha o segmentaci na s. 19 je poněkud zkratkovitá. Podle ní by pak každá strany užívající Facebook strategicky cílila na stejné voliče.

V závěru práce pak autorka odpovídá na své otázky, bohužel tím, jak si je sama položila, některé závěry vypadají celkem banálně. Příkladem je otázka: Jak často ČPS komunikovala na Facebooku a odpověď je 0,6 příspěvku denně. Ale své cíle autorka splňuje.

Po jazykové a stylistické stránce text trpí některými nedostatky, podobně i pro stránce formální:
Nešikovné formulace: „poměrně úspěšné" (s. 40) či „diskuze byla slabší" (tamtéž)
Např. „Online sociální sítě se stávají funkční metodou, jak s lidmi komunikovat a přimět je ke spolupráci." (s. 1) či „Jak jsme již uvedli, komunikace směřuje k dialogu, zapojení voličů a vkládání zpětné vazby, což politické strany ocení." (s. 7)
Pojem *kyberprostor* (vyznačený jako pojem kurzívou) zůstává bez odkazu (s. 1)
Peroutková 2013 na s. 2 není primární zdroj předkládané informace. Peroutková sama na data odkazuje.
Některé tabulky by bylo vhodnější převést do grafu – např. tab. 3

Práce Venduly Nekudové splňuje nároky kladené na bakalářské práce, diplomantka naplňuje formální požadavky a v práce si klade otázky, na něž na základě svých dat odpovídá. Přesto trpí některými nedostatky. Z těchto a z výše zmíněných důvodů si zde dovoluji navrhnout hodnocení práce známkou D.

Brno 20. 5. 2014

Alena Macková